

ду витлумачувати. На зібраннях громадських у всіх ділах будемо дружно стояти за правду, не будемо піддаватись богачам та жиροїдам. Будемо умовляти селян нашого і сусідніх сіл не брати землі в поміщиків в аренду дорожню справедливої ціни, не йти до них на роботу за малу платню. Єсли нас набересть ся багато, то сусідним панкам годі справитись з нами. Як відкажуть ся сусідні мужики в горячу пору йти на денну роботу, або збирати збіже — що они тоді будуть робити? А здалеку також не все робітників дістануть, тай не все се вигідно. Иноді кождий час дорогий, а тут шукай на днівку і не найдеш. А арендарів шей тільки з далека не дістанеш. Коли се не поможе, і єсли який земський або друге начальство почнуть притискати селян, то є чимало других способів їм крила обломати та і розуму научити — тільки треба уміючи за діло взятись.....

Слава тобі господи! Найдем средство. Небійсь, он тепелівський урядник багато порозумнійшав від того часу, як тамошні хлопці намняли йому боки.

— То-то ж бо й є! Тепер ти розміркуй: наколи такі селянські братства в богатых селах будуть, та піchnуть они між собою збиратись на віче тайком, то подумай яка ж то сила буде! А тут ще міські та фабричні робітники! Та студенти! Аджеж коли дружно оден за одного стояти будемо то начальство незнатиме куди й кинутись. Тільки в однім місті робітників студентів усмирили, які земського зібрання потребували, а тут глянь, в селах селяни й собі того домагають ся, а то шей в панів землю почали відбирати! Начальство туди, — а в третім місті бунт: земського прогнали! Ти як думаєш? Адже колиб так, то скількиб солдатів та поліції не було, та все одно на всю Росію не вистарчить!

— От се то так! Проти їх хитрої механіки ми свою, ше хитріїшу підведем!

О-о-о! . . . Так і є! . . .

— Се добре, Степане Івановичу! . . . От те сі моя рука! Заложуй братство а я від людей не віддільний! Та ще Петра Колішкина закличу — з Воскресенського села; ввічливий, розумний хлопець. Він значить, в своєму селі далі діло поведе.